Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України № 98 (1098) ♦ Середа, 31 травня 1995 року ♦ Ціна договірна

Кабінет міністрів заклопотаний бюджетом-96

Президент України Леонід Кучма видав розпорядження, яким зобов'язав Кабінет міністрів України до 1 вересня цього року подати проект державного бюджету на 1996 рік.

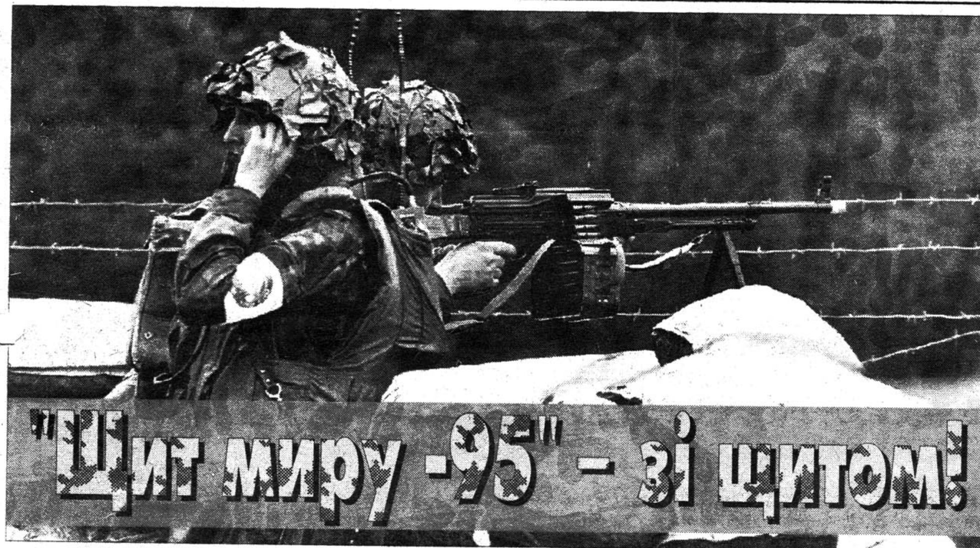
Відповідні міністерства й відомства мають до 1 червня розробити основні прогнозні макропоказники економічного й соціального розвитку України на наступний рік, а також зробити розрахунки обсягів валового внутрішнього продукту і національного доходу, потреби в бюджетних асигнуваннях для державного регулювання цін на товари та послуги.

Центральним органам державної виконавчої влади також до 1 червня доручено подати проекти доходів і витрат державних фондів на 1996 рік.

Мінфіну України доручено до 1 серпня звести ці показники і до 15 серпня винести на розгляд Кабінету міністрів України проект державного бюджету на 1996 рік з пропозиціями щодо нормативів відрахувань загальнодержавних податків, зборів та інших платежів.

СЬОГОДНІ НАЙЦІННІШЕ – ІНФОРМАЦІЯ

Учора у Києві розпочав роботу дводенний семінар «Співробітництво інформаційних служб національних парламентів ПАЧЕС: створення комп'ютерної інформаційної мережі, обмін правовою інформацією». У семінарі беруть участь представники ПАЧЕС — Парламентської асамблеї Чорноморського економічного співробітництва з Албанії, Азербайджану, Грузії, Молдови, Румунії, Росії, України. Приїхав і спеціаліст з конгресу США. Відкриваючи семінар, перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко підкреслив роль ПАЧЕС у міжнародних відносинах, наголосив на необхідності подальшого розширення співробітництва країн, що до неї входять — як на державному, так і на парламентському рівнях. О. Ткаченко нагадав, що минулого року, коли Україна головувала у ПАЧЕС, наша держава, особисто Голова Верховної Ради Олександр Мороз, виступили з ініціативами, спрямованими, зокрема, на удосконалення системи обміну інформацією, правовими актами та іншими результатами законотворчості парламентів країн — членів ПАЧЕС. Тому Україна розглядає нинішній семінар як вагомий внесок у спільну справу цієї організації.

«Наші солдати залишають Україну, але тепер ми знаємо, що залишаємо тут і наших добрих друзів», — так сказав на урочистому закритті миротворчих навчань «Щит миру-95» командир третьої мотопіхотної дивізії армії США генерал-лейтенант Леонард Голдер.

Протягом шести днів 300 військовослужбовців однієї із частин його з'єднання, що дислокується у німецькому місті Вюрцбург, брало участь у спільних тренуваннях, які відбувалися на Львівському полігоні Прикарпатського військового округу. Разом із своїми українськими колегами вони відпрацювали дії, потрібні для виконання операцій з підтримки миру у регіонах військових конфліктів.

— Україна вперше брала участь у таких навчаннях, — сказав командуючий військами ПрикВО генерал-полковник Петро Шуляк. — Вони проводились у відповідності з програмою «Партнерство заради миру», яка спрямована на поглиблення військової співпраці молодих незалежних держав з країнами Заходу. Тому до «Щита миру» було виявлено велику цікавість. За ходом навчань спостерігали міністри оборони США, України, Угорщини, начальники генеральних штабів Збройних сил Словаччини, Польщі, Румунії, Угорщини, командуючий сухопутними військами бундесверу, представник начальника генштабу Голландії, 19 військових аташе та інші офіційні особи, а висвітлювали їх понад сто журналістів українських і зарубіжних засобів масової інформації. Хочу відзначити, що все, що передбачалося планами, досягнуто. Ми не тільки навчилися разом виконувати дії щодо забезпечення миру і стабільності згідно з існуючими нормативно-правовими документами ООН. Покладено важливий початок контактам між українською і американською арміями, відкрилися перспективи їх розвитку і поглиблення.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Травень наробив лиха

Нинішній травень, попри всю його красу, завдав усім великої шкоди. Від зимних дощів, гроз, граду, повеней постраждав ряд областей України. За повідомленнями наших власкорів **Лідії Титаренко з Черкас** та **Сергія Мельничука з Рівного**, внаслідок стихійного лиха пошкоджено понад 8 тисяч гектарів цукрових буряків, більше 4 тисяч гектарів озимої пшениці, 3 тисячі — кукурудзи на зерно.

Найбільшої шкоди буря завдала Драбівському і Золотоніському районам, де вийшли з ладу лінії електропередачі, зірвано покрівлі тваринницьких ферм, зернотоків, житлових будинків. Від електричних розрядів загинули тварини на деяких молочнотоварних фермах.

(Закінчення на 8-й стор.).

Полонення наших бійців-миротворців

Боснійські серби продовжують утримувати заложниками 55 військовиків зі складу 240-го окремого спеціального батальйону Збройних Сил України, що виконує миротворчу місію в Боснії. 43 солдати укрбату несли службу на пунктах зберігання важкого озброєння поблизу селищ Іліджа й Кривоглавці, що неподалік Сараєва, дванадцятеро — на «чек-пойнт» біля мусульманського анклаву Горажде. Нині полонених утримують у місцях, яким можуть бути завдані нові удари авіації НАТО. Всі військовики живі й здорові.

Керівництвом Міністерства оборони України разом з українським зовнішньополітичним відомством вживають заходів, аби визволити миротворців. Українська сторона внесла пропозицію до керівництва ООН та НАТО щодо недоцільності застосування у подальшому авіації Північноатлантичного блоку, що може призвести до трагічних наслідків. Цю пропозицію України підтримали Росія та Франція, військовослужбовці яких також захоплені боснійськими сербами.

Офіційно

САХАЛІН: зростає кількість жертв стихії

325 загиблих (розпізнано 107 трупів, серед них 36 дітей) і 353 поранених вивільнено з-під завалів на вівторок у ході проведення аварійно-рятувальних робіт у Нефтегорську. Про це повідомила прес-служба Міністерства РФ з надзвичайних ситуацій. Більш як 350 потерпілим надано медичну допомогу, з них госпіталізовано у центральній районній лікарні міста Оха — 323 особи. Евакуйовано до Хабаровська 93 чоловіка.

***

Президент України Леонід Кучма надіслав Президентові Російської Федерації Борису Єльцину співчуття з приводу землетрусу на Сахаліні.

В телеграмі, зокрема, говориться: «З глибоким сумом народ України дізнався про жахливу трагедію, яка спіткала жителів Сахаліну. Поділяю разом з Вами, всім російським народом біль втрат. Прошу передати мої щирі співчуття рідним та близьким загиблих і бажаю якнайшвидшого одужання потерпілим від землетрусу. З глибокою повагою, Леонід Кучма».

У Президії Верховної Ради України

На черговому засіданні Президії Верховної Ради України 29 травня уважно розглянуто і винесено на сесію низку важливих законопроектів. Це, зокрема, проект Закону про внесення змін і доповнень до статті 23 Закону України «Про захист прав споживачів»; проект Закону України про оподаткування незавершеного будівництва; проект Закону про внесення змін до статті 73 Кодексу законів про працю України; проект Закону про внесення доповнень до Закону України «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування»; проект Закону про внесення змін і доповнень до Кримінально-процесуального кодексу України і Цивільного процесуального кодексу України та інші.

З деяких питань Президія Верховної Ради ухвалила рішення. Це стосується Правил застосування Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств».

Члени Президії заслухали інформацію щодо заяви колишнього працівника Генерального прокуратури С.Фортуни до Верховної Ради з приводу неправомірних дій Генерального прокурора України В.Дацюка. Доручено Тимчасовій депутатській комісії по перевірці стану справ у Генпрокуратурі ретельно вивчити це питання.

Члени Президії заслухали інформацію в.о. віце-прем'єр-міністра, в.о. міністра оборони України В.Шмарова з приводу розв'язання житлової проблеми військовослужбовців, обмінялися думками стосовно політико-правової ситуації в Автономній Республіці Крим.

На засіданні Президії розглянуто порядок денний засідань Верховної Ради України 30 травня — 2 червня нинішнього року.

Робочий тиждень буде напруженим. Серед великого числа законопроектів — проект Закону України про тимчасове зупинення дії окремих норм і внесення змін до Конституції (Основного Закону) України та введення в дію Закону «Про державну владу і місцеве самоврядування»; проект Постанови Верховної Ради України про застосування статті 28 Закону «Про Державний бюджет України на 1994 рік»; проект Закону про фінансово-промислові групи в Україні; про величину вартості межі малозабезпеченості; проект Закону про державні нагороди України тощо.

Обговорено також організацію роботи та орієнтовний перелік питань для розгляду Верховною Радою України в червні 1995 року.

До речі, стосовно законопроектів, які Президент України Л.Кучма у першочерговому порядку пропонує розглянути у Верховній Раді. З 54 законодавчих актів лише три не можуть бути розглянуті найближчим часом. 51 — внесено до переліку питань порядку денного кінця травня-червня.

Прохання Кабінету Міністрів — внести для розгляду у першу чергу 30 законодавчих актів — повністю враховано.

Вів засідання Президії Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Прес-служба Верховної Ради України.

У Президента часу немає

Таке зізнання з вуст найвищої посадової особи України почули працівники засобів масової інформації на прес-конференції, яка відбулася 29 травня ц.р.

Здавалося б, підсумки візиту за маршрутом Київ — Рига — Таллінн — Мінськ — Київ не давали підстав для розчарування ані Президентові, ані його команді. Тим більше що Верховна Рада, схоже, за всіма ознаками, вийшла на фінішну пряму щодо Закону про владу і місцеве самоврядування — залишилося узгодити цей законопроект з нормами Конституції.

Але мова на прес-конференції йшла не так про підсумки візиту, як про внутріполітичну обстановку в нашій державі. На думку Леоніда Кучми, Верховна Рада не прислухалася до голосу здорового глузду і знехтувала той факт, що більшістю голосів Закон про владу було затверджено в редакції узгоджувальної комісії, а тому не вдалося прийняти кардинальних рішень щодо майбутнього України.

Леонід Кучма вважає, що він постійно ішов на компроміс з найвищим законодавчим органом нашої держави. А тому чекав такої реакції з боку законодавців. Проте надії його — особливо останнім часом — не справджуються. Отож він лишає за собою право на останнє слово. (Схоже, що свої карти Президент збирався відкрити Голові Верховної Ради на зустрічі).

Водночас варто зауважити, що в розмові з журналістами Л.Кучма торкався двох варіантів розвитку подій. З одного боку, він згоден укласти угоду, названу чомусь Конституційною, з правоцентристською більшістю у Верховній Раді, а з другого — провести плебісцит щодо довіри як собі, так і законодавчій гілці влади. Як перший, так і другий варіант розвитку подій мають свої недоліки і плюси.

Скажімо, угода з правоцентристською більшістю, відсікаючи ліву опозицію, що не дає змоги мати повноцінну легітимну законодавчу гілку влади, що, безумовно, в умовах соціально-економічної кризи веде до правового нігілізму і спонукає ліве крило до антиконституційних дій. (На цьому поставимо крапку, бо, їй-бо!, не хочеться далі прогнозувати ситуацію в нашій державі).

Водночас правоцентристська більшість мусить пам'ятати, що, відсікаючи ліве крило парламенту, вона ліквідує і свою легітимність, а отже, може сприяти утвердженню в Україні нової диктатури.

А якщо Президент, зважаючи на те, що крок до ліквідації законодавчої гілки влади слави йому не додасть, та ще й загальмує як економічні, так і політичні реформи, погодиться на плебісцит щодо довіри як собі, так і Верховній Раді, то він, по суті, перекреслить усі свої річні зусилля на шляху реформ. Схоже, Леонід Кучма це добре усвідомлює, бо на прес-конференції він, зокрема, наголосив: «Якщо народ висловить недовіру, Президент повинен піти у відставку. А на період до майбутніх виборів усю повноту відповідальності за справи в державі на себе має взяти Верховна Рада».

Безперечно, в цій ситуації, що склалася, винні обидві гілки влади. Але, за всіма ознаками, команда Президента переграла сама себе. Тому, на нашу думку, сьогодні важливо не намагатися перетягувати тоненьку, можливо, навіть надто тоненьку, нитку суспільної злагоди обом гілкам влади, а знайти порозуміння. Заради збереження в Україні миру і спокою, водночас рухаючись шляхом демократії.

Володимир КОРОЛЮК.

Парламентська хроніка

Закони випливають із Конституції

Ранкове засідання 30 травня

Опісля депутатських запитів і бурхливого обговорення програми діяльності Верховної Ради на червень і до кінця цього тижня, народні обранці повернулися до законопроекту, який нездоланним постав бар'єром на шляху запровадження Закону «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні». І хоча, здавалося, немає жодних перешкод для прийняття в першому читанні закону про тимчасове зупинення дії окремих норм і внесення змін до Конституції «Основного Закону України» та введення в дію Закону України «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні», але такий розвиток подій, схоже, не задовольняв деякі депутатські фракції і групи. Бо, скажімо, народний депутат О. Лавринович одразу почав звинувачувати Голову Верховної Ради Олександра Мороза у власному трактуванні регламенту.

Дискутували тривалий час. Деякі фракції і групи почали вимагати перерви. Проте Олександр Олександрович спершу проявив характер і непередбачуваної перерви не оголосив, поставивши пропозицію групи депутатів соціалістів на голосування.

Але згодом на прохання фракцій було оголошено 10- хвилинну перерву.

Насамкінець зауважу, що Голова Верховної Ради України цілковито мав рацію, коли стверджував що закони випливають із Конституції, а не навпаки.

Володимир КОРОЛЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У центрі уваги — проблеми вугільників

Виконувач обов'язків Прем'єр-міністра України Євген Марчук провів нараду, на якій розглянуто заходи щодо нормалізації роботи вугільної промисловості. Про нинішній стан справ у галузі учасників наради поінформував міністр вугільної промисловості Віктор Полтавець.

Відповідним керівникам міністерств і відомств доручено найближчими днями розглянути і подати урядові пропозиції з ключових проблем діяльності галузі. Має бути опрацьований, зокрема, механізм формування і використання фонду стабілізації паливно-енергетичного комплексу, визначено джерела для збільшення капітальних вкладень для потреб вугільної промисловості, а також фінансування утримання об'єктів соціальної сфери шахтарських міст і селищ. З метою підтримки вітчизняних виробників вугільної продукції буде розглянуто пропозиції щодо введення ввізного мита на неї. Доручено винайти кошти для оснащення протягом року підготовлених очисних вибоїв виймальною технікою і матеріалами, створення галузевого фонду державного соціального страхування вугільників.

Формується урядова комісія для оперативного розв'язання проблеми розрахунків за енергоносії і вугільну промисловість. Намічено ряд інших заходів.

Того ж дня відбулася зустріч виконувача обов'язків Прем'єр-міністра України Євгена Марчука з членами тимчасової робочої групи, сформованої на засіданні представників вугільних підприємств і громадських організацій Донбасу, що відбулася цього місяця у місті Красний Луч Луганської області, для розв'язання проблем виведення галузі з кризового стану. Обговорено можливості і шляхи вирішення комплексу пропозицій, сформованих робочою групою.

Підбиваючи підсумок зустрічі, Євген Марчук відзначив, що вугільна промисловість залишається пріоритетною галуззю індустрії України — фундаментом задоволення її енергетичних потреб. Тому і Президент, і уряд приділяють і приділятимуть їй у майбутньому першорядну увагу. Запропоновано для розгляду пропозицій тимчасової робочої групи та інших проблем галузі створити спільну комісію, яка глибоко розглянула б причини хронічної хвороби вугільної промисловості і підготувала проект програми стабілізації її роботи. Цей проект має бути розглянутий Кабінетом міністрів у червні.

Виконувач обов'язків Прем'єр-міністра доручив терміново подати пропозиції щодо погашення заборгованості по зарплаті шахтарям. І негайно приступити до їх реалізації.

Прес-служба Кабінету міністрів України.

Чи потрібне наше підприємство Україні?

Звернення трудового колективу Лисичанського НПЗ до Президента України Л.Д. Кучми, Голови Верховної Ради України О.О. Мороза, в.о. Прем'єр-міністра України Є.К. Марчука

Трудовий колектив Лисичанського нафтопереробного заводу вважає за необхідне звернути вашу увагу на питання, що вимагає негайного розв'язання.

До 1993 року наш завод був економічно міцним підприємством, робив вагомий вклад у розв'язання економічних і соціальних завдань молодої держави — України. А сьогодні ми стали не тільки злиденними, а й практично зупинено весь технологічний процес.

Ми з розумінням ставимося до проблем становлення держави, нових економічних відносин, та в той самий час бачимо, як гине економіка. Зі своїми пропозиціями колектив більш як десять разів звертався до Президента, уряду, в профспілкові органи, засоби масової інформації. Проте нас не почули.

Настав день, коли ви, керівники держави, маєте зрозуміти, що люди гранично стомилися від постійних потрясінь, закулісних ігор. Україну залишають висококваліфіковані робітники та інженерно-технічні кадри.

Ми, ваші виборці, однозначно ставимо питання:

— Кому це вигідно?

— Чи потрібне наше підприємство Україні?

— Коли закінчиться сваволя?

Несприйняття державними структурами становища, в якому опинився завод, втрат, що їх зазнає народне господарство, особливо сільськогосподарська галузь, через простій заводу, виходить за рамки суто економічного характеру і набуває політичного аспекту, ставлячи трудовий колектив у становище заложника чиїхось задумів і штовхаючи його на шлях рішучих дій, щоб спонукати відповідні органи державної влади вжити заходів щодо відновлення життєдіяльності заводу.

Реально оцінюючи роль Лисичанського НПЗ у технологічному ланцюжку народногосподарського комплексу країни, трудовий колектив, маючи право бути вами почутим і зрозумілим, чекає на невідкладні рішення, що відкривають можливість:

1. Створення на урядовому рівні за участю російської сторони сприятливих умов для діяльності транснаціональної нафтової корпорації «Російсько- українське нафтове товариство» (ТНК «РУНО»), зокрема з поставок нафти та зняття митних зборів на неї.

2. Завершення акціонування заводу з метою залучення партнерів із числа нафтодобувних підприємств Росії.

3. Створення умов для державних поставок нафти і на цій основі одержання змоги покриття боргів підприємства.

4. Отримання кредиту в сумі 100 млн. доларів США для закупівлі сировини та створення оборотних коштів.

За дорученням трудового колективу:
голова профкому Лисичанського НПЗ В. СКАКУН,
голова профкому виробництва № 1 В. НОВИКОВ,
голова профкому виробництва № 2 А. УДОВЕНКО,
голова профкому виробництва № 3 С. ЗАХАРОВ,
голова профкому виробництва ЕП-300 В. ЗУЄВ,
голова профкому виробництва № 6 В. НЕДОПЄКІН,
голова профкому СМП-12 П. ТКАЧЕНКО,
голова профкому ТЕЦ Л. ЮРЧЕНКО,
голова профкому цеху № 22 В. РАЛКО,
голова профкому цеху № 52 Л. ЛУЗАНОВА.

Звернення трудового колективу підтримують:
голова Ради голів профкомів Г. ЗАХАРЧЕНКО,
народний депутат України Є. АННЕНКОВ,
депутати Луганської обласної Ради народних депутатів
Ф. ГНЕУШЕВ, Б. ВЕЛИЧКО, А. ЖАДАН.

Готується законопроект

Конфлікти можуть бути. Але їх можна подолати

Олександр ТАРАСЕНКО, перший заступник голови Фонду державного майна України

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА сьогодні, як ніколи, надає актуальності проведенню реформ в агропромисловому комплексі, передусім — приватизацію майна державних підприємств. Факти свідчать, що зміна форм власності дає товаровиробникам необхідну міру економічної свободи, підвищує їх відповідальність за результати господарської діяльності. Тому приватизація створює додаткові стимули для підвищення економічної ефективності сільськогосподарського виробництва, його конкурентоспроможності на світовому ринку.

Збереження довгочасних зв'язків на адміністративній основі шляхом закріплення підприємств-постачальників сировини за переробниками вже показало свою безперспективність. З цим, зокрема, пов'язане передбачене Указом Президента України «Про державний контракт на сільськогосподарську продукцію» зменшення питомої ваги державного замовлення в загальному обсязі виробництва сільськогосподарської продукції.

Таким чином, настав час шукати нових шляхів організації таких зв'язків. Приміром, на основі створення різноманітних господарських формувань: корпорацій, концернів, асоціацій, фінансово- промислових груп тощо.

Перспективною в даному ряді є реалізація частини акцій акціонерних товариств, створених у процесі приватизації.

Відповідно до декрету Кабінету міністрів України, а також до Указу Президента України від 19 січня 1995 р. «Про прискорення приватизації майна в агропромисловому комплексі», переважна більшість підприємств, які переробляють сільськогосподарську сировину чи обслуговують сільськогосподарські підприємства, мають бути перетворені на відкриті акціонерні товариства.

Продаж акцій таких товариств здійснюється в кілька етапів: спочатку пільговий продаж акцій працівникам підприємств, які приватизуються, за приватизаційні папери і гроші; потім пільговий продаж акцій сільськогосподарським товаровиробникам (працівникам радгоспів, членам колективних сільськогосподарських підприємств, фермерам) за приватизаційні папери і гроші; далі відкритий продаж акцій громадянам за приватизаційні папери; відкритий продаж акцій громадянам та юридичним особам за гроші.

Дуже важливо розподіл акцій, що підлягають пільговому продажу, серед працівників радгоспів, членів колективних сільськогосподарських підприємств, фермерів, здійснювати пропорційно обсягам сільськогосподарської сировини, зданої на підприємство, яке приватизується.

Неодмінною умовою під час приватизації переробних і обслуговуючих підприємств агропромислового комплексу є те, що серед працівників цих підприємств, а також членів сільськогосподарських підприємств і прирівнених до них осіб має бути розміщена більшість (понад 51 відсоток) акцій.

Тобто, на загальних зборах акціонерів більшість голосів має належати членам трудового колективу приватизованого підприємства і працівникам сільськогосподарських підприємств, які мають безпосередні господарські зв'язки з даним підприємством.

Таким чином, у процесі приватизації створюються передумови для активної участі сільськогосподарських товаровиробників в управлінні господарською діяльністю переробних і обслуговуючих підприємств АПК, для координації спільних зусиль з виробництва й реалізації продовольства населенню.

Беручи участь у загальних зборах, різні групи акціонерів, природно, переслідуватимуть різні інтереси. Так, акціонерів із числа працівників підприємства, на базі якого створено акціонерне товариство, передусім цікавитимуть перспективи одержання їх підприємством дешевої та якісної сировини, тим часом як сільськогосподарські товаровиробники зацікавлені у реалізації своєї продукції за вищими цінами. Ці різні інтереси сприяють тому, що обрання органів управління акціонерним товариством перетворюється на «перетягування каната» між різними групами акціонерів.

Однак акціонерна форма організації виробництва дає унікальну можливість для погодження протилежних інтересів різних членів акціонерного товариства і, зокрема, з питань цін на сільськогосподарську сировину. Адже в акціонерних товариствах немає можливості постійного поточного втручання акціонерів у господарську діяльність цих товариств.

Слід очікувати, що працівники сільськогосподарських підприємств, беручи участь у загальних зборах акціонерів, слабо впливатимуть на рішення цих зборів. Причиною того є, передусім, недостатня кількість акцій у кожного з таких акціонерів для ефективного впливу на керування діяльністю акціонерного товариства.

Щоб такого не сталося, можна було б порекомендувати таким акціонерам делегувати своє право голосу на акціонерних зборах якомусь одному представникові від їхнього сільськогосподарського підприємства (господарства).

Слід зазначити, що описаний механізм участі сільськогосподарських товаровиробників у приватизації переробних підприємств АПК не є суто українським «доморощеним» винаходом. Аналогічні підходи застосовували в Німеччині під час приватизації державних молокозаводів з участю фермерських господарств. Подібний механізм приватизації передбачено і в Росії.

Зрозуміло, що надані можливості для подальшої ефективної участі сільськогосподарських товаровиробників в управлінні приватизованими підприємствами переробних галузей АПК можуть бути реалізовані лише за умови, що ці товаровиробники ними скористаються. Та поки що непоодинокі випадки, коли колгоспи й радгоспи необгрунтовано зволікають з пільговим придбанням ними акцій. У результаті сільськогосподарські виробники виявляються не досить повно представленими на перших зборах акціонерів, щоб ефективно впливати на результати виборів органів управління акціонерного товариства (спостережної ради, правління, ревізійної комісії).

З іншого боку, нерідко буває, що коли трудові колективи переробних підприємств прагнуть обмежити участь сільськогосподарських товаровиробників в управлінні діяльністю їхніх підприємств.

Ведмежу послугу цим трудовим колективам робить чинне законодавство з питань оренди. Коли в процесі приватизації на базі таких підприємств створюють акціонерні товариства, трапляються випадки, що переважна більшість акцій (понад 75 відсотків) має бути передана чи продана членам організацій орендарів.

Після приватизації у таких підприємств з'являється спокуса скористатися своїм монопольним становищем при закупівлі сільськогосподарської продукції для переробки. При цьому не враховується те, що сільськогосподарські товаровиробники можуть просто відмовитись від постачання на такі підприємства своєї продукції чи взагалі відмовитись від її виробництва. Так, колгоспи і радгоспи деяких районів Сумської області після приватизації цукрових заводів уже порушують питання про доцільність вирощування цукрових буряків узагалі.

Прагнучи вийти зі скрутного становища з постачанням сировини, а також з метою залучення сільськогосподарських товаровиробників до економічного співробітництва, деякі орендні переробні підприємства після приватизації роблять самостійні кроки до розміщення частини акцій акціонерних товариств, створених на базі таких підприємств, серед своїх постачальників. Таким шляхом пішло, приміром, колись орендне підприємство, а тепер акціонерне товариство «Дніпропетровський міськмолкомбінат № 1».

До речі, саме такий підхід до налагодження зв'язків між постачальниками і переробниками сільськогосподарської сировини для приватизованих орендних підприємств закладено в Указі Президента України від 19 січня 1995 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи»

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести до Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 16, ст.198; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст. 177, № 37, ст. 541) такі зміни і доповнення:

1. Статті 8 і 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 8. Управління зоною відчуження і зоною безумовного (обов'язкового) відселення після повного відселення жителів

Управління зоною віджучення, а також зоною безумовного (обов'язкового) відселення після повного відселення жителів з населених пунктів, віднесених до цієї зони, та припинення у зв'язку з цим у зазначених пунктах діяльності Рад народних депутатів здійснює спеціальний підрозділ Міністерства України у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС — Адміністрація зони, яка має статус юридичної особи.

Адміністрація зони організовує та координує проведення всіх заходів на територіях зони відчуження, а також зони безумовного (обов'язкового) відселення, вирішує питання їх фінансування, охорони громадського порядку, захисту наукових і економічних інтересів держави, вживає заходів до створення безпечних умов праці та зменшення рівня опромінення персоналу, який працює на цих територіях, з метою охорони його здоров'я, забезпечує додержання норм радіаційної безпеки, порядку поводження з радіоактивними відходами, а також несе відповідальність за оперативне, повне й об'єктивне інформування населення про екологічний стан у цих зонах.

Для більш ефективного проведення всіх заходів на території зони безумовного (обов'язкового) відселення після повного відселення жителів з населених пунктів, віднесених до цієї зони, Адміністрація зони в разі необхідності може створювати свої підрозділи на місцях. Рішення Адміністрації зони є обов'язковими для виконання всіма підприємствами, установами і організаціями, розташованими або залученими до робіт у зазначених зонах, незалежно від форм власності та організаційно-правових форм.

Стаття 9. Управління зоною безумовного (обов'язкового) відселення до повного відселення жителів з населених пунктів, віднесених до цієї зони, та зоною гарантованого добровільного відселення

Управління зоною безумовного (обов'язкового) відселення до повного відселення жителів з населених пунктів, віднесених до цієї зони, та управління зоною гарантованого добровільного відселення здійснюється відповідними обласними Радами народних депутатів».

2. У частині другій статті 12:

абзац дев'ятий викласти у такій редакції:

«перегін тварин, сплав лісу. В'їзд на територію зони і виїзд з неї здійснюється тільки за спеціальними перепустками з обов'язковим дозиметричним контролем людей та транспортних засобів. Транзитний проїзд усіх видів транспорту здійснюється за спеціальними перепустками, що видаються Адміністрацією зони»;

доповнити частину абзацом одинадцятим такого змісту:

«перебування осіб, які мають медичні протипоказання для роботи в контакті з джерелами іонізуючого випромінювання або щодо яких встановлено причинний зв'язок інвалідності з роботами по ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, оскільки вони є професійно хворими».

3. В абзаці другому статті 18 слова «розширення і реконструкція діючих» виключити.

П. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ,
28 квітня 1995 року.

НЕЛЕГКІ КРОКИ ДО ПОРОЗУМІННЯ

Закон про владу і наступні дії

НАГАДАЮ кілька подій нашої недавньої історії. У жовтні минулого року Президент України Леонід Кучма ініціює укладення загальнонаціональної Угоди про суспільну злагоду в Україні, розуміючи, що без досягнення такої злагоди, без реальної консолідації законодавчої та виконавчої влади, консолідації політичних партій та рухів, всієї громадськості, ефективне здійснення курсу на економічні реформи і подолання на цій основі кризових явищ і подальшого падіння життєвого рівня населення неможливе.

На жаль, ця ініціатива не знайшла широкої підтримки серед громадськості, політичних лідерів та й у країні загалом. Нам не вистачило відповідного рівня політичної та правової культури. Адже необхідно пам'ятати, що йдеться про усвідомлення справді довгострокових тенденцій епохи, а не про практичну, хай навіть уміло сплановану, акцію. Суспільний консенсус народжується на межі духовних, інтелектуальних і політичних можливостей нації. Яскравий приклад абсолютизації формальних чинників — підписання Договору про суспільну злагоду в Росії, який не був пов'язаний із глибинними процесами розвитку суспільства.

Без сумніву, велику роль у досягненні національної злагоди відіграє прийняття нової Конституції України. Однак потрібно враховувати неможливість у короткий строк прийняття цього важливого документа, що обумовлено насамперед політичними суперечностями, різними підходами, точками зору (часто протилежними) на зміст та сутність Основного Закону країни. Необхідно також підкреслити, що суспільні відносини в державі перебувають у стадії трансформування. Отже, Конституція встановлюватиме не конкретні нормативні приписи, що підлягають негайному виконанню, а лише вказуватиме орієнтири суспільного розвитку. В результаті лише посилиться суперечність між конституційними нормами та судовою і адміністративною практикою.

У деяких країнах світу, наприклад Польщі, цю проблему вирішували шляхом прийняття Малої Конституції, розрахованої на дію саме в перехідних умовах політичних та економічних перетворень.

У грудні 1994 року Президент України у порядку законодавчої ініціативи подав на розгляд Верховної Ради проект Закону «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні».

Основні положення цього законопроекту закріплюють розподіл та незалежність гілок влади в Україні, створюють дійову виконавчу вертикаль, закріплюють право громадян на місцеве самоврядування згідно з Європейською хартією. Відповідаючи критикам законопроекту, хочу зазначити, що норми Закону про владу ведуть не до одностороннього послаблення законодавчої влади, як дехто не раз заявляв. Навпаки, мова йде про посилення Верховної Ради, перетворення її справді на цивілізований парламент, який займався б ефективною законодавчою роботою, а не непритаманною йому управлінською діяльністю, що неминуче пов'язане з втручанням у компетенцію виконавчої влади. Президент України отримує право призначати уряд та Прем'єр-міністра, створити реальні важелі впливу на ситуацію в регіонах.

Поява цього законопроекту не випадкова. Крім тих причин, що названо вище, його народження зумовлене об'єктивними політико-правовими суперечностями, закладеними у нині чинній Конституції України.

Через таку кризу пройшли майже всі пострадянські країни. Тільки шляхи виходу з неї в них були різні: політичні, військові тощо. Прийняття Закону про владу — цивілізоване розв'язання суперечностей.

Можна констатувати, що із введенням цього закону в дію буде створено таку політичну систему, в якій сильному парламентові (з досить сильним центром, що формується) протистоїть сильна президентська влада, обмежена системою правового стримування і «противаг».

Та не всі політичні сили в парламенті однозначно сприйняли поданий Президентом України законопроект. Комуністична та соціалістична фракції у Верховній Раді гостро критикували проект Закону про владу, назвавши його антинародним, антиконституційним, при цьому, однак, не утруднюючи себе наведенням вагомих правових аргументів. Їхня позиція зумовлена перш за все ставленням лівих сил до курсу реформ Президента України, намаганням будь-що зберегти всевладдя Рад.

Нелегкий був шлях до прийняття Закону про владу. Відповідним рішенням Верховної Ради було створено узгоджувальну комісію, до якої ввійшли представники усіх фракцій та груп парламенту і представники Президента України. Отже, в Україні розпочався пошук суспільного консенсусу щодо такого важливого питання, як державний устрій.

За п'ять місяців роботи узгоджувальна комісія опрацювала більш як 900 пропозицій народних депутатів, частину яких було враховано. Відбувалися консультації між Президентом та представниками фракцій і груп парламенту, за підсумками яких сторони йшли на взаємні поступки. В результаті цієї напруженої роботи до другого читання було підготовлено законопроект, що являв собою результат політико-правового компромісу між Президентом України та представниками парламенту. Така політика — стійка рівновага різних підходів та точок зору на цю нелегку проблему.

У квітні цього року Верховна Рада розглянула проект Закону про владу в другому читанні. Процес розгляду показав, який нелегкий шлях до суспільного консенсусу з цього державотворчого питання. Певні політичні сили не втрималися від відкритої провокації, маючи на меті зірвати прийняття цього законопроекту. Але більшість парламенту змогла об'єднатися у розв'язанні цієї найгострішої проблеми, поставити загальнонаціональні інтереси вище за вузькопартійні. 18 травня цього року 219 голосами «за» було прийнято Закон України «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні», який розрахований на дію до прийняття нової Конституції України. Сподіваємося, що з прийняттям цього важливого закону налагодиться справді плідна співпраця між виконавчою та законодавчою владою, буде створено відповідну правову базу для проведення реформ у країні, буде закладено ще одну цеглинку до політико-правового фундаменту суспільної злагоди у країні.

На сьогодні досить нагальною є проблема узгодження положень Закону про владу та нині чинної Конституції України. Тож парламент найближчим часом розгляне проект Закону України «Про застосування положень Закону України «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні» та зміни до Конституції (Основного Закону) України у зв'язку з його прийняттям». Цей законопроект надає нормам Закону про владу юридичної сили норм чинної Конституції, зупиняє дію її окремих статей, які суперечать Законові про владу. Проте, враховуючи те, що для схвалення такого законопроекту необхідна конституційна більшість, перспективи його прийняття є малоймовірними.

Та не всі надії на реформування системи державної влади вже втрачено. Здається, що найбільш виваженим засобом виходу з цієї гострої політичної та конституційної кризи є укладення Конституційного договору між Президентом України та Верховною Радою України, в якому було б зафіксовано добру волю обох сторін до взаємної конструктивної роботи заради підвищення добробуту наших громадян, проведення економічних перетворень у країні.

Конституційний договір — зовсім новий, незвичний для нашої системи права політико-правовий документ. Одразу відповідаючи опонентам, зауважу, що справді цей документ не передбачений нині чинною Конституцією України, але найвищі суб'єкти конституційних відносин мають невід'ємне право на його укладення, тим більше назва в даному разі визначається змістом, самою суттю цього договору, який покликаний регулювати саме конституційні правовідносини. Також хочу нагадати кілька фактів із вітчизняного та світового досвіду. Ще за часів Київської Русі загальноприйнятою нормою звичаєвого права стало укладення «ряду» (договору) між князем та вічевими зборами, в якому встановлювали права та обов'язки сторін. Договір був обов'язковий для виконання, з історії відомі випадки, коли князеві указували «путь чист» у разі порушення «ряду». Практика укладення конституційних договорів знайшла досить широке поширення у Великобританії (Велика Хартія вольностей, 1215 р., Акт про подальше обмеження корони, 1701 р.) та Швеції (Документ про правління, 6 червня 1809 р.). У сучасній історії пострадянських країн відома Угода про забезпечення взаємодії та узгодженої роботи між законодавчою та виконавчою владами Республіки Казахстан, що її було підписано 20 вересня 1994 року Президентом Республіки Казахстан та Головою Верховної Ради.

Отже, є досить широка практика застосування цього особливого інструмента здійснення взаємних поступок суб'єктів конституційного права.

На жаль, ця проблема практично не досліджена вітчизняною юридичною наукою. Цю прогалину було частково ліквідовано з проведенням «круглого столу» з проблем Конституційного договору, ініційованого Українською правничою фундацією. Відомі вчені та практики у грудні 1994 року обговорили такі важливі проблеми, як суть договору, його зміст та порядок укладення.

При цьому наголошувалося, що Конституційний договір як специфічне джерело права характеризується рядом особливостей:

укладення Конституційного договору можуть здійснити лише найвищі суб'єкти конституційного права: Президент України та Верховна Рада;

Конституційний договір регулює відносини, які постають під час організації функціонування різних гілок влади у державі;

є результатом політико-правового компромісу та має тимчасовий характер до прийняття нової Конституції.

Важливим, на мій погляд, є те, що Конституційний договір має включити в себе норми Закону України «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні» та надавати їм юридичної сили норм чинної Конституції. Укладення такого Конституційного договору дасть можливість уникнути гострого протистояння між Президентом України та Верховною Радою України, створити відповідні правові засади для проведення реформ у країні.

Безумовно, такий договір повинні підписати більшість народних депутатів. Важливо, щоб після цього Верховна Рада на своєму пленарному засіданні схвалила цей документ. Отже, загальнонаціональна злагода трансформується в реальні правові норми Конституційного договору.

Вже вкотре за свою довгу та нелегку історію Україна стоїть перед нелегким вибором. Думаю, що в цій ситуації усі сторони виявлять справді державну мудрість, усвідомлять свою відповідальність за майбутнє нації, добробут громадян. Згадаймо, батьківщина у нас одна, і в нас справді є цивілізований шлях виходу з цієї кризи.

Ігор ЖДАНОВ,
старший консультант юридичного управління Адміністрації Президента України.

Реформи чи ринковий хаос?

Редактору газети «Голос України» Правденку С.М.

Депутатське звернення

Шановний Сергію Макаровичу!

Прошу Вас опублікувати в газеті «Голос України» текст мого виступу на пленарному засіданні ВР України 12.04.1995 р. (додається), оскільки цей виступ єдиний було «вирізано» з телевізійної трансляції засідання 12.04.95 р. і з ним не змогла ознайомитись абсолютна більшість виборців.

З повагою СМИРНОВ Є.Л.

Проект Закону про державну владу представлено Верховній Раді Президентом, протягом діяльності якого економічна, політична, соціальна ситуація в Україні ставала дедалі загрозливішою і на сьогодні досягла критичної межі: неконтрольоване падіння виробництва, руйнування фінансової системи, глибока криза в сільському господарстві, «дика» приватизація, супроводжувана безпрецедентним, нічим не обмежуваним пограбуванням національних багатств, бездумна боротьба різноманітних партій та рухів будь-якими засобами за політичну владу всупереч інтересам держави та народу, масовий розгул організованої злочинності, корупції, порушень правопорядку, якому нездатні протистояти так само скорумповані правоохоронні органи чи інші владні структури, призвели до того, що більш як половина населення України опинилася за межею виживання, а майже половина — за межею бідності, без права на працю, на відпочинок, на охорону здоров'я, на матеріальне забезпечення в старості, на житло, на освіту, що фактично є насильством над громадянами та обмеженням їхніх прав і свобод.

Проведення так званих «ринкових реформ», проголошених Президентом і силоміць нав'язуваних суспільству, ще більше знижує рівень життя людей, сприяє ще більшому збагаченню купки злочинців, корупціонерів та спекулянтів усіх гатунків, занепаду національної культури, незаконному проникненню в державу великого іноземного капіталу і фактичному переходу до його представників та їхніх спецслужб майже всіх важелів управління Україною, що є спробою захоплення державної влади і зміни конституційного ладу шляхом насильства.

Криза влади, штучно викликана в державі вміло роздмухуваним протистоянням Президента й Кабінету міністрів України Верховній Раді України, неодноразові спроби власне скасування Конституції України, ілюстрацією чого є і розглянутий сьогодні законопроект, чи нехтування цією Конституцією зробили цілковито недієспроможними органи державної влади всіх рівнів та призвели до численних порушень конституційного правопорядку.

Разом усе зазначене поставило Україну на межу національної катастрофи: економічного краху, соціального вибуху, громадянської війни і, зрештою, втрати державності та перетворення на колонію інших держав.

Чи потрібна за таких умов сильна влада, яка зуміла б навести елементарний порядок в Україні і зупинити падіння в безодню?

Безперечно.

Чи є запропонований нам Закон тим механізмом, який дозволить реалізувати можливості такої влади задля інтересів народу та держави?

Не те що не є, а, навпаки, цей Закон є цілковито іншим, тим, що віддасть усю владу в Україні, а з нею і саму державу на поталу антинародних, антинаціональних, антидержавних сил і перетворить Україну на колонію, на сировинний додаток до так званих «розвинених» країн Заходу, на довічну рабиню Міжнародного валютного фонду і того, хто за ним стоїть і керує ним. *(Оплески)*.

Якщо ми приймемо цей Закон, Верховна Рада перетвориться на кишеньковий парламент, який, власне, нічого не значитиме, а Президент, навпаки, зосередить у своїх руках майже нічим не обмежувану владу.

Для чого?

Звісно, для того, щоб і надалі реалізовувати той зловісний план знищення держави і перетворення її народу на рабів, який має кодову назву «ринкові реформи».

Ілюстрацій для цього задосить...

Згадайте зініційовані Президентом і слухняно впроваджені урядом, який йому безпосередньо підпорядкований, постанови № 600 (за якою мали забрати всі пільги у мешканців 4-ї чорнобильської зони), № 733 (за якою мали підвищити ціни в десятки разів), № 104 (за якою забрали пільги у малозабезпечених), розпорядження про збільшення тарифів на електроенергію, енергоносії та побутові послуги, нарешті — Указ про фінансово-промислові групи, який ще більшою мірою запродував Україну іноземним державам. Усі ці розпорядження, постанови та укази було скасовано або зупинено не Президентом чи урядом, а саме Верховною Радою. То хто ж на боці народу й держави, а хто проти них?

Шановний Президент зініціював і Програму боротьби з організованою злочинністю і корупцією. Але більшого організованого злочину, ніж втілення у життя так званих «ринкових реформ», нема і бути не може *(Оплески)*.

Тому пропоную:

1. Закон «Про державну владу...» не приймати.
2. Згідно із статтею 114-9 Конституції України порушити питання про зміщення з посади через процедуру імпічменту Президента України Л. Кучми за антинародну, антинаціональну та антидержавну діяльність.
3. Верховній Раді України відповідно до процедури терміново розглянути подані Президії проекти постанов та Закону про запровадження в Україні Верховною Радою відповідно до статті 97-26-1 Конституції України надзвичайного стану з метою порятунку держави та абсолютної більшості її громадян.

Дякую. *(Оплески)*.

Євген СМИРНОВ,
Тульчинський в/о № 61, Вінницька область, член Комісії ВР з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, позафракційний, безпартійний.

Резонанс

Віз голова валюту в рідне господарство і... отримав за це два роки

ПІСЛЯМОВА до нашумілого судового процесу над керівником агрофірми «Проскурів» Хмельницької області Іваном РУДИКОМ

Акціонерне агропромислове товариство "ПРОСКУРІВ"

РУДИК Іван Леонтійович

Голова правління

Чим же завинив перед Законом Рудик? Скажу відверто, з першого дня затримання Івана Леонтійовича на митному посту в Порубному Чернівецької області я доскіпливо стежив за розвитком подій. Але, на відміну від окремих правоохоронців, утримувався від публічного висловлення своїх оцінок до завершення всіх слідчих дій, передбачених Кримінально-процесуальним Кодексом України.

Нагадаю фабулу. Румунська фірма «Бологa-Штефан ЛТД» і агрофірма «Проскурів» уклали угоду на поставку з Хмельницького меляси. Оскільки прямі «кореспондентські відносини банку «Україна» з банками Румунії не встановлювалися» (*довідка облуправління НБУ*), Рудик вирішив привезти готівкою зароблені агрофірмою гроші. Сума становила 12 тис. доларів (вона була у німецьких марках). Митні правила дозволяли перевозити без підтвердження 10 тис. доларів. Оскільки в машині Рудик їхав не сам, то й не виникало якихось особливих проблем щодо декларування грошей. Та Іван Леонтійович знав, що окремі митники тісно пов'язані з рекетом, інформують його про громадян, які провозять великі суми грошей. Тому Рудик мав намір задекларувати гроші агрофірми тільки за участю керівництва митниці. Ця обставина знайшла підтвердження в ході слідства і судового розгляду. Та поки Рудик на митному кордоні шукав начальство (а це було 6.04.94 десь о 22-й годині), «недрімаючі служби» без голови агрофірми дістали з машини валюту й нашвидкуруч оформленими відповідними документами зафіксували її як контрабанду.

4 січня ц.р. голова Заліщицького районного суду Олег Антоновський виніс вирок: «Визнати винним Рудика Івана Леонтійовича у скоєнні злочину, передбаченого ст. 70 КК України та обрати йому покарання за даною статтею із застосуванням ст. 44 КК — два роки позбавлення волі з відбуттям міри покарання у виправно-трудовій колонії посиленого режиму з конфіскацією всього належного йому майна».

Дане покарання Рудику залишилося без змін під час розгляду справи у касаційному порядку в Тернопільському обласному суді. Іван Леонтійович надіслав скаргу Голові Верховного Суду. На період перевірки скарги Голова Верховного Суду тимчасово зупинив виконання вироку. І, певне, резонно. Рудик не підривав економіку України, а, навпаки, ввозячи валюту, прагнув її зміцнити. І цей момент не можна обходити у правових дискусіях.

Принагідно хочу нагадати, що проблему законодавчого регулювання щодо різних позицій ввозу й вивозу валюти тривалий час дискутують у комісіях, комітетах, міністерствах тощо, однак далі розмов справа не рухається. Три річних бюджети України сьогодні лежать на закордонних валютних рахунках наших громадян. І навіть президентські заклики не допомагають повернути в українські банки багатство, створене руками мільйонів. Чому? Та все тому, що комусь вигідно, аби держава розвалювалася, а він наживався.

Зважте ще і ще раз. Іван Рудик ту суму не вивозив з України, аби заховати у якийсь закордонний банк чи прогуляти, а ввозив. Щоб ці гроші тут, вдома, працювали. Хто ж він, цей провінційний голова, який став таким популярним у пресі?

У 1981 році, очоливши колгосп «Комунар», він з першого дня почав хазяйнувати на грамотній основі. За роки його керівництва господарство змінилося невпізнанно. Рентабельність зросла майже вдвічі, продуктивність праці — на 50 відсотків. Рядовий колгосп виріс у багатогалузеву фірму, яких на Хмельниччині — на пальцях можна злічити.

І все, можливо, й понині ладилося б в агрофірмі й у Рудиковому житті, якби не його колючий язик і прямолінійний характер. Пригадую, ще за часів керівництва обкомом КПУ господарськими ділами Рудик якось випровадив зі свого поля першого секретаря: «Та не повчайте мене, що й коли сіяти. Ви ж озимий ячмінь з пшеницею сплутали!»

І Рудика з будь-якої нагоди ставили «в кут». Та не зігнули — рятували Івана високі показники господарства. А якщо хто з друзів і намагався приструнити, одрізав:

— А що вони мені зроблять! Я чесний колгоспник.

От і скрутили онучі «чесному колгоспнику». І має сьогодні те, що має. Справжні злодії, за висловом самого генпрокурора Дацюка на сесії ВР, обікрали всю Україну і розкошують на волі, а Рудик шукає собі підтримки. І йому не світить ніщо інше, як лаштуватись до подальших митарств. Хотів би я помилитися...

Михайло ВАСИЛАШКО,
власний кореспондент «Голосу України».
Хмельницький—Тернопіль—Київ.

Служба 02

ТВОРЧІСТЬ І КАРА

ГОЛОВНЕ Управління з виконання покарань Міністерства внутрішніх справ України разом з товариством з обмеженою відповідальністю «Ірена ЛТД» з 5 по 15 травня в галереї «Ірена» влаштували виставку-продаж робіт, створених у місцях позбавлення волі за останній рік.

Це підсумок роботи над проектом «Просвітлення», котрий генеральний директор «Ірени ЛТД» Ірина Осадча захистила в Міжнародному Фонді «Відродження». Проект має на меті зробити ще один крок до побудови громадянського суспільства в Україні, дбаючи про найбільш ризиковану групу населення.

На кошти Джорджа Сороса галерея «Ірена» закуповує пензлі, фарби, різьблярське та інше мистецьке знаряддя й матеріали і доправляє їх до колоній та в'язниць. Виконані за допомогою цього обладнання і на цих матеріалах мистецькі роботи та твори прикладного й ужиткового мистецтва надсилали на заочний конкурс, оголошений серед засуджених. Авторитетне журі у складі мистецтвознавців, представників відділу соціальної роботи ГУВП МВС України відібрало кращі твори для виставки.

Цього разу експозиція поповнилася живописними роботами, плетеними виробами, вишиванками.

Переможцем конкурсу став грузин Зураб Лежава, що перебуває у виправному закладі Вінниці, працює в різних техніках, об'єднуючи їх у деяких своїх витворах досить незвично — дерев'яна скульптура органічно зливається з ткацтвом, гаптуванням, плетивом.

Усі кошти, що надійшли від продажу експонатів, по завершенні виставки перекажуть на особисті рахунки їх авторів. Вони зможуть користуватися ними навіть у виправних закладах.

Наталя ПЕТЯХ.

Де? Що? Коли!

МИТНИЦІ УКРАЇНИ

● ***Волинь***

Митний контроль рейсового автобуса «Київ — Вільнюс» вилучив у громадянина України Москаленка О.В., який прямував туристом до Австрії, 18 000 доларів США, що були приховані у спеціально пришитих кишенях і не були заявлені під час усного опитування.

Намагалися незаконно перевезти через кордон валюту і громадяни України Ододюк В. та Молчанов В. — відповідно 3200 та 1800 доларів США. Їх затримали під час митного оформлення поїзду «Київ — Прага».

● ***Ужгород***

60 тисяч доларів США, незадекларованих і незаявлених митному контролю, намагався провезти в Україну зі Словаччини громадянин Іспанії Бласко Ітуральдо Даніель, який подорожував власним автомобілем у приватних справах. Тепер гість нашої країни матиме інший клопіт, бо доведеться відповідати перед Законом.

● ***Амвросів***

У трьох місцях вилучено макову соломку загальною вагою 30,365 кілограма в поїздах «Санкт-Петербург — Новоросійськ» та «Київ — Адлер». Наркотичну сировину було заховано у міжстельовому просторі вагонів. Власників її не встановлено.

● ***Ратнів***

10 кілограмів макової соломки вилучено у громадянки України К.О., яка їхала поїздом «Ковель — Брест». Щодо неї порушено кримінальну справу.

● ***Виноградів***

Двох порушників кордону виявлено під час спільного контролю митників і прикордонників у кузові вантажного автомобіля, який перевозив із Румунії до Бельгії підшипники. Водії автомобіля — громадяни Румунії. Порушники затримані, провадиться розслідування.

● ***Сімферополь***

Формуляр із тактично-технічними характеристиками з грифом «Таємно» десантного корабля № 773 виявлено серед ручного вантажу громадянина Росії П., який прямував поїздом «Сімферополь — Москва». Матеріали, стосовно цього затримання, передані до СБУ для перевірки та прийняття рішення.

Наталка ТУЗ.

Проблема

Наркотики: забороняючи, провокуй?

У КИЄВІ та ще в більш як ста містах світу 19 травня відбулися демонстрації біля посольств Нідерландів на підтримку політики Нідерландів щодо наркотиків.

Вона привертає особливу увагу світового співтовариства від середини минулого року. Цього літа парламент країни має розглянути пакет документів та пропозицій міністерств юстиції та охорони здоров'я у виробленні єдиної політики Нідерландів щодо наркотиків.

Уряд та парламент зазнають значного тиску з боку ООН та ЄС. Цей тиск має на меті змусити Нідерланди приєднатися до політики прогібіціонізму.

Прогібіціоністська політика полягає в забороні вживати, виготовляти, розповсюджувати та зберігати наркотичні й психотропні речовини. Заборону підкріплено відповідними статтями кримінальних кодексів, поліційною активністю тощо. Як результат такої політики, на думку пана Олів'є Дюпюї з Міжнародної антипрогібіціоністської ліги, маємо цілий ряд негативних соціальних явищ: поширення СНІДу; неконтрольоване вживання наркотиків-сурогатів низької якості; збільшення споживання «важких» наркотиків, які швидко руйнують фізичне та психічне здоров'я споживача... Але найбільшим злом є те, що прогібіціоністська політика європейських урядів стимулює підпільний наркобізнес — найвпливовіший, найрозгалуженіший, найбагатший та найстрашніший. А Україна, за свідченнями експертів Національного центрального бюро Інтерполу, впевнено інтегрується у міжнародну торгівлю наркотиками: в Україні більшає наркоманів, у міліції — роботи, а в наркоділків — доларів у зарубіжних банках...

Який буде результат дебатів у голландському парламенті — вгадати важко. Ще важче, мабуть, сказати — який урок може з цього отримати Україна, де мак щороку висівають у більш як мільйоні селянських господарств, коноплі на півдні «вставляє» не гірш від індійської, а легітимним наркотиком — сивухою — до нестями заливає очі чи не кожний третій.

Одне можна сказати напевне — що більша заборона та сильніша боротьба, то більша і спокуса: адже кожен третій український школяр хоча б раз «куштував» якийсь наркотик і робив це винятково з бажання спізнати — що ж то є «заборонений плід». До того ж наркомафія, дбаючи про вигоду, усіляко намагатиметься поширювати ринок збуту — отож матимемо більше й більше «нарків», виключених з активного соціального життя...

Максим БУТ.

Хроніка. Факти. Події.

● *Мадрид*

Програв, але, мабуть, залишиться

В Іспанії відбулися вибори до муніципальних органів влади. Обиралися мери міст, муніципальні радники, алькальди — скрізь, від трьохмільйонного Мадрида і до селища Ольмедо де Хадране у провінції Гвадалахара, де налічується лише п'ять виборців. Щоправда, в Іспанії ІСРП програла опозиційній правій Народній партії. Але спостерігачі вважають, що навіть після цього лідер ІСРП, глава уряду Ф. Гонсалес (на знімку) не залишить своєї посади. Принаймні, він очолюватиме країну на період половини року, займаючись підготовкою ключової міжнародної конференції 1996 року щодо реформи інститутів ЄС.

● *Лондон*

Хто — на черзі?

«Ізраїль розглядає можливість атаки на іракські ядерні об'єкти з метою не допустити створення Тегераном власної ядерної бомби», — повідомляє англійська газета «Індепендент». Якщо врахувати, що свого часу ізраїльська авіація здійснила такий акт (дуже сумнівний з точки зору міжнародного права) щодо Іраку, а на Близькому Сході є ще кілька держав, які імовірно прагнуть до володіння ядерною зброєю, питання, винесене у заголовок цієї інформації, може мати певний сенс.

● *Москва*

Щоб не росли нові «дудаєвці»

У столиці Російської Федерації повним ходом іде розробка нових планів для навчальних закладів цієї багатонаціональної республіки. Зокрема, щойно прийнято рішення, що з наступного року викладання у школах Чечні вестиметься російською мовою. Вчительський склад формується на 30 відсотків з російських педагогів і на 100 відсотків — з їхніх колег, які володіють російською мовою.

На знімку (фотохроніка ІТАР-ТАРС): Грозний. Скільки каменів, стільки загиблих.

● *Багдад*

Знову пощастило

Понад сорок чоловік заарештовано за спробу замаху на С. Хусейна у місті Самарра. За даними іракської опозиції, організатори акції планували підірвати вибухівкою мавзолей одного з мусульманських святих під час його відвідання іракським Президентом. Серед заарештованих — генерали й офіцери ВПС і військової розвідки, представники муніципальних властей Самарри.

● *Ліссабон*

Президент уміє терпіти

Президент Португалії М. Соареш у результаті нещасного випадку зламав праву руку біля плечевого суглоба. Інцидент стався у місті Каскаїсі, за 25 кілометрів від португальської столиці, де глава держави мав виступати на закритті міжнародної виставки. Коли М. Соареш піднімався на трибуну, він посковзнувся і впав. Однак Президент усе-таки виголосив заплановану промову, після чого негайно був відправлений до клініки.

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

РІД НЕ ПЕРЕРВАВСЯ?

Грузія. Напередодні свята Перемоги у Тбілісі сфотографувалися продовжувачі роду Й. В. Сталіна: онук Йосифа Віссаріоновича — Евген Якович Джугашвілі, правнук Віссаріон Евгенович й праправнук — Йосиф Віссаріонович.

Фото Сакінформ-ІТАР-ТАРС.

УЖЕ майже рік Торгово-економічна місія у складі Посольства України в Канаді за завданням МЗЕЗ представляє зовнішньоекономічні інтереси України на цьому перенасиченому товарному ринку.

РИНОК ДЛЯ ПЕРЕДБАЧЛИВИХ

Десять днів у травні в Монреалі, Вінніпезі, Саскатуні, Калгарі та Ванкувері — ділових центрах найбільших провінцій Канади — відбувалися конференції «Бізнес з Україною», організовані Канадсько-Українською торгово-промисловою палатою, Діловою радою «Україна-Квебек» за участю Торгово-економічної місії України та за підтримки Департаментів закордонних справ і міжнародної торгівлі та індустрії Канади, провінційних урядів.

Метою конференцій було надати зацікавленим діловим колам в Канаді реалістичну інформацію про перетворення в правовому та підприємницькому середовищі в Україні за останні місяці, заохотити місцевих бізнесменів до торгівлі та інвестицій в її економіку, стимулювати оптимістичні загалом погляди ділової громадськості Канади на партнерські можливості України напередодні чергової зустрічі країн «Великої сімки» (G-7) в Галіфаксі.

Переконливо лунали доповіді на конференціях тих канадських бізнесменів, які особисто пройшли непростий шлях до успішної діяльності в Україні. Серед таких проектів відзначали, зокрема, виробництво інструментів та автомобільних частин (Запоріжжя), будівництво готелів та офісів (Київ, Ялта), телекомунікація (Київ, Одеса), виробництво фармацевтичних препаратів (Київ, Суми, Харків), реконструкція об'єктів енергетики (Київ), харчова промисловість та пов'язана з нею сфера послуг (Київ, Львів, Суми), розвідка та видобуток нафти й газу (Полтавська, Львівська області, шельф Чорного моря), літакобудування (Київ), племінна робота в сільському господарстві (Переяслав-Хмельницький), металообробка (Харцизьк), інші інвестиційні та торговельні угоди. Набуває сили та привабливості нещодавно заснований в Канаді цільовий інвестиційний фонд для України«Ukrainian Enterprises Corporation».

Однією з рис політики федерального уряду у сфері міжнародної торгівлі є зміцнення канадської присутності на світових ринках через посилення ролі провінцій у зовнішніх економічних відносинах. Конференції підтвердили зацікавленість цих адміністративних структур у поглибленні безпосередніх контактів з Україною. Так, уряд провінції Саскачеван висловив намір спорядити восени торгову місію до Києва, Львова, Івано-Франківська. Очікується, що вона зосередить свої інтереси на таких взаємовигідних секторах економіки, як енергетика, сільське господарство, охорона здоров'я та навколишнього середовища тощо.

Уряд провінції Альберта організував у травні торгову місію з нафти і газу. Опрацьовують організаційні засади урядово-бізнесової місії Канади до України у вересні цього року. Головний потенціал таких стосунків ще далеко не використаний.

Товарооборот між Україною та Канадою торік характеризувався активним торговим балансом — вивіз з України в 2,4 раза перевищував ввіз. Ці тенденції спостерігаються і в поточному році.

Офіс Торговельно-економічної місії України — до послуг серйозних торговельних та інвестиційних проектів з канадськими компаніями (тел/факс (613) 236 7260).

Ігор САНІН,
керівник Торговельно-економічної місії України в Канаді.
Оттава.

ЗАПЛАНОВАНЕ на 1999 рік злиття Берліна і Бранденбурга в єдину федеральну землю може не відбутися.

Олексій КОРНІЄНКО, ІТАР-ТАРС (з Берліна)

ШЛЮБ З РОЗРАХУНКУ

Річ у тім, що вже підписаний керівниками обох урядів договір має здобути підтримку депутатів, а потім населення. Однак уже перший бар'єр — намічене на 22 червня обговорення договору у парламентах — можливо, не буде взято. Як показало проведене пробне голосування у фракції СДПН бранденбурзького парламенту, 6 із 52 депутатів висловилися проти, ще п'ятеро попросили часу, щоб подумати. Четверо депутатів (яких вважають прихильниками об'єднання) у роботі засідання фракції участі не брали.

Схвалення договору про злиття Берліна і Бранденбурга буде визнано дійсним, якщо за нього проголосують дві третини депутатів кожного з парламентів. У даному випадку це означає, що документ мають підтримати 59 депутатів з 88. А поки

що у стані соціал-демократів однозначно за злиття земель висловлюється 41 депутат, у стані ХДС — 14 з 18. Фракція Партії демократичного соціалізму, котра налічує 18 чоловік, уже заявила про намір у повному складі голосувати проти такого «шлюбу з розрахунку».

Лідер фракції СДПН Вольфганг Біртлер поки що не втрачає оптимізму. Після закінчення закритого засідання фракції, що відбулося в Хеннігсдорфі під Берліном, він заявив, що, як і раніше, робить ставку на чотирьох відсутніх на засіданні, а також на п'ятьох депутатів, які попросили часу на роздуми. Їх, вважає голова фракції, можна переконати в доцільності злиття земель. Остаточно, однак, ситуація визначиться лише після оголошення офіційних підсумків голосування.

Водночас лідер опозиційної фракції ХДС Петер Вагнер назвав підсумки минулого голосування «ударом в обличчя» прем'єр-міністру Манфреду Штольпе.

ЧИ ЗНАЄТЕ ви, якою особливістю відрізняється місто Харбін на півночі Китаю? Тут печуть російський хліб. Його так і називають по-російськи — «хлеб».

ХАРБІНСЬКИЙ КОРОВАЙ

Історія його появи припадає на початок століття, коли до Харбіна приїхав російський підприємець Іван Чурін і організував тут продовольчу компанію Чуріна, яка спеціалізувалася на випіканні хліба.

Минали роки, а російський хліб постійно залишався на обідньому столі городян.

Його довге життя можна пояснити. Для випікання хліба вживають дубові й березові дрова. Це сприяє своєрідному аромату хліба, надає йому відповідного хлібного духу. Тепер такий спосіб випікання вже не зустрінеш у Європі.

На день пекарня виробляє 600 великих буханців, кожен вагою на два кілограми. Це дуже смачний хліб, у нього зверху хрустка скориночка, а всередині ароматна, пухка м'якоть.

Не лише мешканці Харбіна, а й численні туристи із задоволенням його купують.

Агентство Сіньхуа.

СТАНОВИЩЕ, що склалося навколо 14-ї армії, інакше як парадоксом не назвеш. Міністерство оборони Росії видає директиву про скасування управління армії, радіо і телебачення передають інформацію про нове призначення командувача, Держдума вирішує, що армію з території Придністров'я виводити нема чого.

Світлана ЧАЛА, «Голос України» (з Кишинева)

Кишинів проти відставки Лебедя

Вирують пристрасті в Кишиневі. Міністерство закордонних справ Молдови робить заяву про неприпустимість втручання Держдуми у внутрішні справи Молдови. Спікер молдовського парламенту Петро Лучинський підтримує цю думку і виступає на захист Олександра Лебедя, запевняючи, що саме такий генерал задовольняє Кишинів за даного стану. Сам же командувач, за його словами, жодного офіційного паперу зі свого міністерства не отримував. Як, втім, і жодних пропозицій про нове призначення.

Зателефонувавши командувачеві, я поставила йому запитання: чи насправді він подає у відставку? Лебедь відповів: «Щойно директиву буде одержано, дев'ять до одного, що я подам рапорт про відставку». Чи згодиться він на нове призначення, якщо таке надійде? Генерал відповів, що ні, бо з «подачками він не приймає». Планована Міністерством оборони Росії реорганізація 14-ї армії, на думку її командувача, — спосіб звести рахунки особисто з ним.

Скорочення решток армії наполовину і скасування її управління ускладнює становище в Придністров'ї, вважає О. Лебедь. Минулого року вже було проведено скорочення на 25%. Бригади в Рибниці та Дубосарах реорганізовано в батальйони. Сьогодні їх недостатньо, щоб утримувати техніку в нормальному стані, а також охороняти зброю та набої. Знову зменшити військову обслугу військових складів — значить відчинити двері для розграбування. Заходів з вивезення зброї Міністерство оборони Росії не вживало жодних.

Поза тим, 26 квітня керівництво Тирасполя знову підтвердило свою позицію: нічого з майна 14-ї армії з регіону не вивозити.

Незважаючи на це, МЗС Росії вважає, що міжнародний моніторинг щодо виведення 14-ї армії не потрібен. Заступник міністра закордонних справ Росії Сергій Крилов оголосив на прес-конференції в Кишиневі, що двостороннього контролю, тобто з боку Молдови та Росії, цілком досить. А становище в Придністров'ї, де сьогодні не стріляють, цілком це припускає.

За кордоном є спадок. Можливо, для Вас...

Укрінюрколегія
(252034, м. Київ, вул. Золоті Ворота, 2-а)
У справах про спадщину розшукує родичів

Померлих у США:

Йосипа Твардовського, який народився в 1915 році в Снятині;
Луїса Співака, який народився в 1918 році в Одесі, батьки: Яків (Якуб, Янкель) та Сара Співаки;
Данила Гунька, який народився в 1923 році в с. Петропіль на Україні;

Померлих у Канаді:

Андрія Машека (Мацека), який народився в 1900 році в Австро-Угорщині;
Йосипа Левандовського, який народився в 1903 році в с. Витків, Радехівського району, батько котрого Левандовський Адальберт Якович, а мати — Данькевич Текля Григорівна;
Андрія Бялота (Болота), який народився в 1905 році в н/п Курів, Західна Україна;

Померлого в Бельгії:

Станіслава Бобка, який народився в 1927 році в Західній Україні чи Польщі, батько — Сенко Бобко, мати — Катерина Пеле;

Померлого в Австралії:

Ілька Романика, який народився в 1914 році в м. Бібрка, батьки — Андрій та Марія Романики;

Будь-яких родичів померлої в США Клари-Ельфріди Ізенштейн (Айзенштейн, Айзенштайн, Ейзенштейн, Ейзенштайн), яка народилась 15 вересня 1900 р., батько її Пауль (народився в Старокостянтинові), а мати — Роза Ландер.

Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відоме місце проживання розшукуваних, просимо повідомити про це Укрінюрколегію:
Київ-34, вул. Золоті Ворота, 2-а,
тел. (044) 224-16-67, факс (044) 229-28-35.

ПРОМКОМПЛЕКТ предлагает:

ЦЕНЫ НА ЧУГУННЫЕ ЗАДВИЖКИ ДУ 50, 80, 100 СНИЖЕНЫ НА 20%

ПОЛНЫЙ АССОРТИМЕНТ САНТЕХНИЧЕСКОГО ОБОРУДОВАНИЯ со склада в Киеве

ТРУБОПРОВОДНАЯ АРМАТУРА
(задвижки, вентили, фитинги, отводы, краны, сгоны, фланцы и др.)
САНТЕХНИКА
а также:
ФАСОННЫЕ ИЗДЕЛИЯ
из чугуна
МЕТИЗЫ
(болты, гайки, шпильки)
ГАЗОВЫЕ КОЛОНКИ, СЧЕТЧИКИ
(газовые, водяные)

(044) 432-76-82 (044) 452-10-48

ПОРШНЕВЫЕ КОМПЛЕКТЫ
(гильза, поршень, кольца, палец, прокладки)
к автомобильным двигателям:
КамАЗ, ЗИЛ-130, ГАЗ-53, ГАЗ-24, "Москвич" - 412
к тракторным двигателям:
СМД 18, СМД 20, СМД 22, СМД 60, Д-240, Д-65Н

РЕАЛИЗУЕМ
- Гильза ВАЗ - 2103, гильза "Икарус"
- Двигатели к тракторам МТЗ, ЮМЗ : Д - 243.91, Д - 65Н
- Минитрактора МТЗ - 082

КУПИМ : МАЗ - 54323, МАЗ - 64229, КРАЗ - 6443

ВОЗМОЖЕН БАРТЕР НА СЕЛЬХОЗПРОДУКТЫ.

245780 Сумская обл., г.Конотоп, ул.Островского, 16,
АО "ГОСПРОЗРАХУНОК" (05447) 4-21-73, 4-32-76
Для оплаты : р/с 467412 в ПИБ г.Конотоп, МФО 337386, код ЗКПО 14010841

Официальный представитель Горьковского завода «ПО ГАЗ» и АО «Москвич» (АЗЛК) предлагает со склада в Киеве новые автомобили:

КАВЗ-3976
ПАЗ-3205
(пассажирские и грузопассажирские)

Автомобили УАЗ всех модификаций

ГАЗ-31029
ГАЗ-31029-051
ГАЗ-31022
ГАЗ-310240
ГАЗ-310212

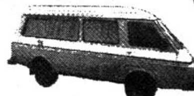

ГАЗ-3302 «Газель» шасси, тентованые и промтоварные автофургоны
ГАЗ-3307
ГАЗ-4301 (дизель)

ИЖ-2715
грузовые и грузопассажирские

Микроавтобусы РАФ разных модификаций

прицепы к легковым автомобилям

Москвич 2141-S
Москвич-2335 пикап на базе М-2141
Москвич-2141-S (такси)
Москвич 2126 «Орбита»

Удобная форма оплаты и выгодные условия для каждого покупателя!
Оптовым покупателям предоставляются существенные скидки.
Тел. в Киеве: (044) 264-74-42, 264-96-69
тел./факс 264-24-05

Доверительное общество «УКРФИНАНСИНВЕСТ»

Принимает приватизационные сертификаты (ваучеры).
Обьекты приватизации - станции технического обслуживания и авторемонтные заводы.
Пункты приема:

ул. Кудряшова 1, Киевская универсальная биржа (бывшее здание Зализнычного рынка) 1 этаж

ул. Гоголевская 24-22, 1 этаж тел.216-62-50

ул. Софиевская 9, 2этаж тел.228-76-89

Приглашаем на работу агентов, справки по телефону 216-62-50

Наш стиль работы – открытость и компетентность!
Гарантии – 4-летний опыт работы на украинском рынке и... российские автомобили!

Концерн «УКРПРОМИНВЕСТ»
реализует со складов в г.Киеве:

- ☑ ПЕРЕЦ ЧЕРНЫЙ ГОРОШЕК,
- ☑ ДУШИСТЫЙ ПЕРЕЦ,
- ☑ ГВОЗДИКУ,
- ☑ МУСКАТНЫЙ ОРЕХ,
- ☑ КОРИЦУ,
- ☑ КАРДАМОН.

тел.: (044) 264-87-19

ТОРГОВЫЙ ДОМ «СВАРКА»

поставляет самый широкий спектр сварочных агрегатов, материалов и технологий: выпрямители, полуавтоматы, трансформаторы, специальные установки, установки точечной сварки, сварочные агрегаты, газосварочное оборудование, держатели, редукторы, резаки, маски, очки, реостаты, электроды, сварочную проволоку, карбид кальция, баллоны.

Проводит пуско-наладочные, ремонтные работы и сервисное обслуживание.

Тел. (044) 261-62-57, 261-62-53, 261-74-89.

Во исполнение Постановления Нацбанка Украины от 14.04.95 г. объявляется ликвидация Харьковского коммерческого банка «ПРОМІНЬ» и его филиалов в г. Харькове и Донецке.
Претензии принимаются в течение 2-х месяцев.

Контактные телефоны: 27-09-52, 27-75-74.

Ликвидационная комиссия.

В номер

● *Київ*

Ювіляр впорядкує свою історію

У зв'язку з відзначенням 100-річчя Київського політехнічного інституту, який 1995 року перетворено в Національний технічний університет України, уряд прийняв рішення про створення при названому університеті Державного політехнічного музею на базі Республіканського музею історії ливарного виробництва, який ліквідується.

● *Рівне*

Газ, щоб він згорів

Як повідомило підприємство «Рівнегаз», уже кільком боржникам у області припинено постачання газу. Найближчими днями газ може бути відключений на трьох хлібозаводах, м'ясокомбінаті.

● *Кіровоград*

Наш уран приваблює Європу

Представницька делегація Міжнародного агентства з використання атомної енергії (МАГАТЕ) вперше побувала в Кіровограді. Члени технічної ради МАГАТЕ, до якої входять спеціалісти з 50 країн світу, прочитали цикл лекцій, обмінялися думками щодо розширення економічного виробничого співробітництва в цій галузі України й інших країн.

— Іноземці цікавляться Україною, — розповів начальник геологорозвідувальної експедиції № 37 Борис Маліванчук. — Адже підприємства нашої держави на сьогодні готові мати закінчений цикл виробництва необхідних елементів не лише для своїх АЕС, а й для атомних станцій усієї Європи.

● *Маріуполь*

Плаваючий титан

У Маріупольському торговому порту пришвартувався новий могутній плавкран «Нептун-4». Це унікальне судно, збудоване на Севастопольському судноремонтному заводі, здатне переміщувати будь-які вантажі вагою до 150 тонн.

● *Горлівка*

Із безробітних — у бізнесмени

Горлівська міська служба зайнятості вирішила перейти на роботу за методикою французької фірми «Сепак». Суть її в тому, що безробітний, маючи обгрунтовану ідею для створення свого виробництва, зможе її здійснити. Служба зайнятості підготує економічні розрахунки, допоможе у навчанні, реєстрації підприємства і одержанні пільгового кредиту, а потім впродовж 2—3 років опікатиме нового підприємця, надаючи йому консультативну допомогу і підтримку. Сьогодні у портфелі служби близько сотні різноманітних пропозицій — від створення театру мод до розведення і вирощування їстівних слимаків.

Спорт

Лише результати

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 36-й тур. Дніпро — Поліграфтехніка. 0:0. Нафтовик — Буковина. 1:0. Рудняк, 27. СК **Суми — Поділля. 0:1.** Тимченко, 75. **СК Одеса — ЦСКА-Борисфен. 0:3.** Свистунов, 2, Богач, 34, Прудиус, 67. **Металург — Ворскла. 2:0.** Єршов, 7, Таранов, 15. **Хімік (Житомир) — Сталь. 3:1.** Шевченко, 39, з пенальті, Задворний, 57, 71 — Кучирко, 57. **Динамо-2 — Бажановець. 3:0.** Семчук, 24, Костюк, 75, Собкович, 89. **Металіст — Закарпаття. 3:2.** Селезньов, 16, з пенальті, Суворов, 40, Серьогін, 47 — Мухлинін, 12, Мазур, 85, з пенальті. **Хімік (Сіверськодонецьк) — Карпати. 2:1.** Бабенко, 32, Сушко, 69 — Іванович, 43. **Зірка-Нібас — Скала. 4:0.** Бурхан, 29,42, Борисенко, 49, Мізенко, 53. **Нафтохімік — Кристал. 2:0.** Фокін, 47, з пенальті, Щекотилін, 89.

Друга ліга. 29-й тур. Медіта — Сіріус — 5:0, Шахтар — Віктор — 2:2, Таврія — Галичина — 1:2, Чорноморець-2 — Газівник — 0:2, Меліоратор — Явір — 1:1, Артанія — Десна — 0:0, Динамо (Саки) — ФК Львів — 1:0, Чайка — Рось — 2:0, Металург — Дружба — 0:2, Титан — Азовець — 3:0. 30-й тур. Динамо (Саки) — Чайка — 3:0, Газівник — Віктор — 4:0, Явір — Динамо (Луганськ) — 3:1, Десна — Шахтар-2 (Донецьк) — 2:1, ФК Львів — Шахтар (Павлоград) — 4:1, Рось — Медіта — 2:1, Дружба — Чорноморець-2 — 1:0, Азовець — Таврія — 2:1, Титан — Артанія — 0:0, Металург — Меліоратор — 1:3.

Третя ліга. Хутровик — ФК ЛАЗ — 2:0, Вагонобудівник (Кременчук) — Керамік — 3:0, ЦСКА — Трансімпекс — 3:0, Оскол — Дністровець — 5:4, Шахтар — Таврія — 0:0.

Легка атлетика. На високому організаційному рівні пройшов традиційний «Пробіг під каштанами» у Києві, на трасу якого вийшов 261 чоловік. Директор центру Український Дім, народна артистка України Лариса Хоролець вручила призи переможцям і призерам. У жінок першою була Тетяна Біловол з Одеси, а у чоловіків — Віктор Роговий з Києва.

Виставки

Виявляється «Запорожець» — сама досконалість

Відразу чотири новинки — три нещодавно запроваджених у серійне виробництво і одну перспективну модель репрезентували в III Міжнародному автосалоні в столиці України запорізькі автомобілебудівники.

Акціонерне товариство «АвтоЗАЗ» винесло на суд фахівців і гостей престижного автовернісажу «ДАНУ ЗАЗ-1105» з п'ятьма дверцятами, пікап — ЗАЗ-110550, модифікацію «Таврії» для інвалідів ЗАЗ-1127 і мікровантажівку — ЗАЗ-2301. У такому солідному параді автомобілів, який сьогодні буде відкрито в Національному виставковому центрі, візьмуть участь більш як 40 автомобілебудівних фірм. Серед них такі відомі, як «Мерседес», «Рено», «Шкода», «Фіат» та інші.

Укрінформ.
Фото Бориса ДВОРНОГО.

Приємні новини

ДО ТАКИХ ТРУБ ТА ЩЕ БИ Й ГАЗ...

***В УЖГОРОДСЬКОМУ** районі вперше на Україні здали в експлуатацію газову мережу поліетиленових труб. Її змонтували фахівці угорської фірми «Сигнал» за активної допомоги колег з об'єднання «Закарпатгаз».*

Увесь цивілізований світ давно перейшов на використання в будівництві газопроводів одноступінчастої системи. Тільки в нас залишилася традиційна, двоступінчаста. Причому, монтують її лише з металевих труб. А ті, як правило, «витримують» в землі не більш як 12—15 років. А потім, як то кажуть: «Ох же й гарна наша пісня, починай спочатку».

Зовсім інша річ — поліетиленові труби. Вони не лише витримують високий тиск, а й не псуються протягом століть. Принаймні фірма «Сигнал» гарантує їх безаварійну експлуатацію протягом 50 років. Однак і це ще не все. Попри гарантії надійності, нова технологія дозволяє заощадити в 3 рази більше матеріалів, а звідси її запровадження обходиться принаймні в стільки ж дешевше. Та ще майже наполовину прискорюються монтажні роботи.

Це наочно продемонстрували у Закарпатті угорські фахівці. За рекордний для нас строк — неповні три місяці — вони повністю газифікували село Баранинці, що поблизу обласного центру. Загалом прокладено 10 кілометрів труб з відводами до кожної оселі. Нову мережу підключили до діючої, традиційної.

Нині з 26 тисяч сіл України голубе паливо мають лише 5 тисяч. Та, незважаючи на теперішню скруту, є надія: в недалекому майбутньому усі селяни матимуть змогу споживати природний газ. Тому зараз той же «Сигнал» монтує подібну до угорської мережу в с. Масковці поблизу Києва, на черзі населені пункти Житомирщини, Вінниччини, Полтавщини.

А в Баранинцях відбулись урочистості з нагоди введення в експлуатацію нового газопроводу. Символічний ключ від установки передав начальнику «Закарпатгазу» Василю Рабюченюку генеральний директор «Сигналу» Ласло Сігалмі, а традиційну стрічку перерізали Генеральний консул Угорщини в Ужгороді Іштван Монорі та заступник голови Закарпатського облвиконкому Василь Лінтур.

— Взаємовигідної співпраці очікуємо і в інших сферах, наголосив Іштван Монорі. — Настав час традиційно дружні стосунки між нашими народами перевести у площину конкретних справ, як це зробили «сигналівці» зі своїми українськими партнерами.

Щоправда, на думку Ласло Сігалмі, доцільно б започатковане в Закарпатті діло координувати на державному рівні, створивши для цього відповідну міністерську змішану комісію. Зокрема, варто було б згармонізувати роботу Калуського хімоб'єднання з його угорськими «колегами». Не завадило б продумати й бартерні можливості взаєморозрахунків. Потребує «зцементування» система проектування газомереж з поліетилену тощо.

Працювати є над чим. Та коли «сигналівцям» вистачило мужності до співпраці з не відомими їм досі українськими партнерами, переконаний, вони не побояться і майбутніх перепон. Хоча хотілося б, аби останніх було якомога менше.

Микола ГОРВАТ.

Травень наробив лиха

(Початок на 1-й стор.).

Зливові дощі з градом накоїли лиха й у Млинівському, Дубнівському й Острозькому районах Рівненщини теж. За повідомленням облсільгоспуправління, знищено посіви цукрових буряків більш як на 3 тисячах гектарів, майже на 2 тисячах — кукурудзи. На великих площах пошкоджено посіви зернових культур, овочів. Зазнали збитків і селяни: замулено городи, криниці, розмито дороги. Подекуди вода піднімалася до 1,5 метра, внаслідок чого загинуло чимало домашніх тварин і птиці

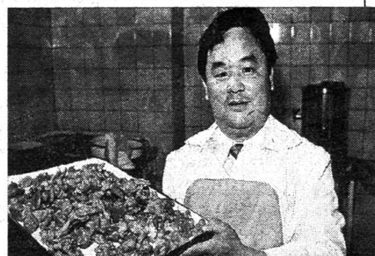
Найбільший удар стихії припав на територію Хрінницької сільради. За словами голови Млинівської райради Володимира Винничука, спеціальна комісія навіть не в змозі поки що підрахувати збитки, такі вони великі.

Прокоментувати ситуацію, що склалася у зв'язку з негодою, ми попросили **провідного інженера відділу метрологічних прогнозів Українського гідрометцентру Людмилу Савченко.**

— З третьої декади травня розпочалося різке підвищення температури — від 25 до 30, а на сході — до 32 градусів тепла, а отже, до нас прийшло літо.

Звісно, все це спричинило шквали вітру, грози, смерчі. Такі явища спостерігалися (нерівномірно) в Сумській, Чернігівській, Тернопільській, Львівській, Київській, Хмельницькій, Черкаській областях. Господарствам і селянам цих регіонів завдано значних збитків. Так, приміром, смерч, що пройшов Бориспільським і Кагарлицьким районами Київщини, зруйнував будівлі, зніс покрівлі будинків тощо.

Такі явища, як смерчі, шквали, важко прогнозувати, але наші служби все ж попереджали про ймовірність інтенсивних грозових дощів.

«Червона троянда» з китайським акцентом

«Червона троянда» — назва ресторану китайської кухні, відкритого нещодавно в Запоріжжі. Це спільне підприємство створили місцевий торговельний дім «Фенікс» і дім торгівлі «Бейші» з китайського міста Шеньяна з рівною пайовою участю партнерів.

Вишуканий інтер'єр, екзотичні страви, які зготували східні чарівники, безперечно, задовольнять смак найвишуканіших гурманів.

Укрінформ
Фото Бориса ДВОРНОГО.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60997.
Тираж 523352.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0312098.